

UZASADNIENIE

Apelacja obrońcy jest bezzasadna.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz błędnej oceny dowodów nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelnie i wszechstronnie oceniony materiał dowodowy. Każdy istotny dowód został poddany analizie i oceniony w kontekście innych, powiązanych z nim dowodów. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, prawidłowa, zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, oparta o całokształt ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego i jako taka korzysta z ochrony jaką daje art. 7 kpk. Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tej oceny i tych ustaleń powielał, albowiem wobec doręczenia stronom odpisu uzasadnienia zaskarżonego wyroku analiza ta powinna być im znana - dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy aprubuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz oparte na niej ustalenia faktyczne.

W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo dał wiarę pokrzywdzonemu i należycie to uzasadnił. Domaganie się od pokrzywdzonego, aby wykazał za pomocą rachunków własność elementów stalowych wynoszonych z terenu jego posesji przez znaczny okres czasu jest bezpodstawne, albowiem nie miał on obowiązku zachowywania takich dokumentów. Poza tym oskarżony, twierdzący, że te elementy są jego, również nie miał takich dokumentów.

Ponieważ pokrzywdzony jest wiarygodny i wcale nie wykazywał roszczeniowej postawy wobec oskarżonego, słusznie ustalając wartość skradzionych przedmiotów oparto się na jego zeznaniach, dlatego zarzut braku wyceny tych elementów przez biegłego jest chybiony.

Słusznie nie dano wiary linii obrony, według której znalezione u oskarżonego i sprzedawane przez niego elementy należały do niego i pochodziły z zakupionego wiele lat wcześniej materiału na budowę płotu, do której to budowy nie doszło. Przecież elementy te nie miały śladów korozji, które powstałyby po ich wieloletnim składowaniu przez oskarżonego. Ponadto oskarżony jest osobą ubogą, sam przyznał, że utrzymuje się przynajmniej częściowo ze zbieractwa złomu – a zatem nie składowałby w tym samym czasie swoich elementów metalowych, gdyż skoro zrezygnował z budowy płotu, to sytuacja ekonomiczna zmusiłaby go już dawno temu do ich sprzedaży.

Z dokumentacji medycznej wcale nie wynika, że oskarżony nie byłby w stanie przejść przez płot, jego schorzenia nie wykluczają takiej aktywności, wszak oskarżony nie przeskakiwał przez tę przeszkodę, nie przerzucał swego ciała w akrobatycznej figurze, tylko ostrożnie przez ten płot przelazł.

Chybione są zarzuty dotyczące niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego. Sąd Rejonowy mimo uprzedniej trzykrotnej karalności oskarżonego (k. 31) wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych stawka, stosując nadzwyczajne złagodzenie kary. Jest to więc kara bardzo łagodna.

Dlatego ustalenia faktyczne Sądu meriti są prawidłowe, zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocena dowodów pełna, logiczna i zgodna z doświadczeniem życiowym, a rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku jest sprawiedliwe, nie uchybiające prawu materialnemu, zaś sam wyrok zapadł bez obrazy prawa procesowego.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu przez adwokata oskarżonemu na rozprawie apelacyjnej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 618§ 1 pkt 11 kpk oraz § 2 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 i Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714.).

Na wydatki Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym złożył się ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych oraz 516,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983r. z późniejszymi zmianami) zwolnił oskarżonego tych wydatków i od opłaty za drugą instancję. Oskarżony nie wykazuje żadnych istotnych dochodów i nie ma majątku, poniesienie przez niego tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.